

«Η διακονία στις φυλακές»: Ο Ηλίας Λιαμής συζητά με το Γέροντα Νήφωνα στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει»

/ [Ενορίες](#)

Μία διακονία με κάποιες ιδιαιτερότητες, αλλά και μία τρυφερότητα προς ανθρώπους, τους οποίους η κοινωνία αποφάσισε ότι πρέπει να είναι απομονωμένοι. Την διακονία των κρατουμένων, που έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις και χρειάζεται προσοχή και διακριτικότητα.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Μία διακονία με κάποιες ιδιαιτερότητες, αλλά και μία τρυφερότητα προς

ανθρώπους, τους οποίους η κοινωνία αποφάσισε ότι πρέπει να είναι απομονωμένοι. Την διακονία των κρατουμένων, που έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις και χρειάζεται προσοχή και διακριτικότητα.

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος [«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»](#), την Κυριακή 20 Νοεμβρίου, ο κ. **Ηλίας Λιαμής**, Δρ. Θεολογίας, Μουσικολόγος και Συγγραφέας, φιλοξένησε τον Αρχιμανδρίτη π. **Νήφωνα Βατοπαιδινό**, Ηγούμενο της **Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος & Αγίου Νεκταρίου Γλυφάδας**, Γέροντα της Ορθόδοξης Αδελφότητας «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**» και διάδοχο του μακαριστού π. Γερβασίου Ραπτόπουλου στο έργο διακονίας των κρατουμένων, σε μια συζήτηση με θέμα: «Η διακονία στις φυλακές».

Ο μακαριστός π. **Γερβάσιος Ραπτόπουλος**, είχε αναλάβει μία διακονία με κάποιες ιδιαιτερότητες, αλλά και μία τρυφερότητα προς ανθρώπους, τους οποίους η κοινωνία αποφάσισε ότι πρέπει να είναι απομονωμένοι. Το έργο της διακονίας των κρατουμένων υπάγεται στην ιεραποστολική αδελφότητα «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**», και έχει το διακριτικό όνομα «Ο Άγιος Ληστής του Γολγοθά».

Το έργο αυτό έπρεπε να συνεχιστεί και ο π. Νήφων ανέλαβε να συνεχίσει αυτή τη διακονία των κρατουμένων, που έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις και χρειάζεται προσοχή και διακριτικότητα.

Ο **μακαριστός π. Γερβάσιος**, είχε πραγματοποιήσει 71 επισκέψεις στις ελληνικές φυλακές και 43 φορές σε φυλακές εκτός Ελλάδος, όπως την Αίγυπτο, την Αλβανία, την Βουλγαρία, Αμερική και έφτασε μέχρι τη Νέα Ζηλανδία και τα νησιά Φίτζι, γι' αυτό και ήταν υποψήφιος για το νόμπελ ειρήνης.

Είναι συγκλονιστικό ότι η διακονία του π. Γερβασίου, είχε ως αποτέλεσμα να αποφυλακιστούν περισσότεροι από 16.000 άποροι κρατούμενοι, με το ποσό των 5.500.000€ και με την βοήθεια των ανθρώπων που έβλεπαν το έργο του.

Ο π. Νήφων εξιστόρησε την γνωριμία του με τον μακαριστό π. Γερβάσιο όταν και ο ίδιος διακονούσε τους φυλακισμένους στην φυλακή της Κομοτηνής, την περίοδο που είχε αναλάβει το μετόχι της **Μονής Βατοπαιδίου στο Πόρτο Λάγος**.

Όπως μάλιστα ανέφερε, η διακονία του **π. Γερβασίου**, δεν αφορούσε μόνο τους κρατούμενους αλλά και τις οικογένειες τους, που πολλές φορές στερούνται τα απαραίτητα για την καθημερινή τους επιβίωση.

Πλέον, έχει παγιωθεί μία πολύ καλή συνεργασία της αδελφότητας της «ΟΣΙΑΣ ΞΕΝΗΣ», που είχε ιδρύσει γι' αυτή τη διακονία ο **π. Γερβάσιος**, με τις κοινωνικές υπηρεσίες και τους διευθυντές των καταστημάτων κράτησης σε ολόκληρη τη χώρα.

Είναι μία πολύπλευρη διακονία που υλοποιείται με συλλογικές προσπάθειες, και αφορά επισκέψεις στις φυλακές, αποστολή χρημάτων για διάφορες περιπτώσεις ή ειδών πρώτης ανάγκης, ύστερα από σχετικά αιτήματα και πάντα σε συνεννόηση και συνεργασία με τις κοινωνικές υπηρεσίες των καταστημάτων.

Προσπαθούν οι άνθρωποι της διακονίας, να ανακουφίσουν τον πόνο των κρατουμένων συνανθρώπων μας.

Και όπως είπε ο **π. Νήφων**: «Έναν άνθρωπο που είναι μέσα στις φυλακές, δεν μπορεί κανείς να τον καταλάβει. Είναι πολύ διαφορετικό πράγμα όταν κλείνει το βράδυ η πόρτα και ακούγεται το μάνταλο ή όταν δεν μπορεί να επικοινωνήσει με τους δικούς του ανθρώπους. Παίρνουμε γράμματα που μας λένε ότι δεν θέλουν οικονομική ενίσχυση, αλλά θέλουμε να μας ακούσετε, να μιλήσουμε. Και αυτό προσπαθούμε με την αλληλογραφία και την παρουσία μας, να κάνουμε στις φυλακές και να συμπαραστεκόμαστε σε αυτούς τους ανθρώπους.»

Έχουν ανάγκη οι κρατούμενοι να ξέρουν ότι υπάρχουν άνθρωποι που τους σκέφτονται και προσεύχονται γι' αυτούς, συνέχισε. Αυτή είναι η πιο μεγάλη διακονία, η συμπαράσταση στην άρση του σταυρού των κρατουμένων, μαζί και με τη διακονία των υλικών τους αναγκών. Η διακονία που συνεχίζει και ακόμη έξω από τις φυλακές όταν πλέον αποφυλακίζονται, έχει στόχο να στηρίξει αυτούς τους ανθρώπους, που αισθάνονται την απόρριψη και νιώθουν αποκομμένοι, πολλές φορές κι από την ίδια τους την οικογένεια και να τους δώσει θάρρος και ελπίδα.

Ειδικά όταν οι κρατούμενοι έχουν παιδιά, συντελείται μία μεγάλη πάλη μέσα τους για το πως θα παρουσιαστούν σε αυτά, πως θα τους αντιμετωπίσουν βλέποντας τους στην φυλακή.

Και γι' αυτό χρειάζονται στήριξη για να μπορέσουν να σταθούν στα πόδια τους και να περιμένουν την ώρα που θα επιστρέψουν και θα ενταχθούν ξανά στην κοινωνία για να συνεχίσουν τη ζωή τους.

Επίσης, το έργο της διακονίας δυσκολεύει ακόμη περισσότερο, λόγω και της έλλειψης εμπιστοσύνης που παρουσιάζεται πολλές φορές από πλευράς των κρατουμένων. Όπως τόνισε ο **π. Νήφων**, μιλώντας για το πως διαμορφώνεται και ποια είναι τα χαρακτηριστικά της κοινωνίας των φυλακών, είναι μία δύσκολη κοινωνία και πολλές φορές για να επιβιώσει κάποιος θέλει πολύ δύναμη, ενώ μπορεί ακόμη να γίνει και χειρότερος. Το όλο έργο αυτής της συμπαράστασης

χρειάζεται πολύ υπομονή και συνέπεια, δεδομένης και της επιφυλακτικότητας των κρατουμένων, απέναντι στην παρεχόμενη βοήθεια και τους λόγους της.

Η απογοήτευση που μπορεί να αισθανθούν, τους οδηγεί να κλείνονται στον εαυτό τους και δύσκολα να ανοίγονται. Και η εμπιστοσύνη χτίζεται έτσι σιγά και σταδιακά με συνεχή προσπάθεια.

Είναι πολύ συγκινητική η ανταπόκριση των ανθρώπων που συμμετέχουν στο έργο της διακονίας της αδελφότητας της **«ΟΣΙΑΣ ΞΕΝΗΣ»**, σε όλο το εύρος των δράσεων που αναπτύσσονται.

Άνθρωποι με θυσιαστική προδιάθεση προσφοράς, έτοιμοι πάντοτε να είναι παρόντες. Καρπός της πολυετούς δράσης και θυσίας του μακαριστού π. Γερβάσιου, γύρω από τον οποίον συσπειρώθηκαν όλοι αυτοί οι άνθρωποι. Και συνεχίζουν και σήμερα να αυξάνονται εκείνοι που θέλουν να συμπαρασταθούν στην αδελφότητα και την διακονία των κρατουμένων.

Συγκινητική είναι και η οικονομική ανταπόκριση στις πραγματικά ατελείωτες ανάγκες που γίνεται προσπάθεια να αντιμετωπιστούν. Κι όπως τόνισε ο π. Νήφων κλείνοντας την συνάντηση:

«Οι άνθρωποι που έχουν αγάπη μέσα τους, δεν εμποδίζονται από τίποτα στο να ελεούν κι έτσι η αγαπώσα καρδιά των ανθρώπων δεν αφήνει το έργο του Χριστού να μειώνεται.»